

"AČERVENĀ• KNIHOVNA" SE SMUTNĀ•M KONCEM

PondĀ•lĀ•, 19 kvĀ•ten 2008

Tak vĀm potkĀm ke konci toho pršavĕho tĕdne v našem mĀ•stĀ• jednu znĀmou. UcouranĀ, ubreĀ•enĀ, nenamalovanĀ, tak na nĪ dost vydĀ•enĀ• koukĀm. Vona se na mĀ• vrhla, celĕho mĀ• znaĀ•nĀ• omokĀ•ila a zaĀ•ala b. Tak jsem jĪ zatĀhnul do nejbliĀ•ho restaurantu (v ŰstĪ je k nim vĀ•dycky blĪzko), utĀ•el jsem jĪ oĀ•iĀ•ka, vysmrkal a double grog.

No a vona zaĀ•ala povĪdat a jĀ jsem jenom nevĀ•Ā•icnĀ• poslouchal. Dlouho vdĀna, docela tak normĀlnĀ•, manĀ•el nemluva, dĀ•ti uĀ• vdanĕ a Ā•enatĕ, pĀ•imĀ•enĀ• kupka vnouĀ•at. Tak jak to asi v normĀlnĪ rodinĀ• mĀ• bejt. OvšnĀ• jak pĀ•ed dvĀ•ma roky uklĪzela skĀ•iĀ• a tam se vĀlelo manĀ•elovo sako, kterĕ snad uĀ• na sobĀ• nemĀ•l pĀ•knĀ• dlo nĀ•komu dĀme. Na a jak šacovala kapsy, tak tam obĀlka. No a v obĀlce vĕpis z banky na dost ohromujĪcĪ Ā•stku - na jmĕno manĀ•ela. V nĪ ta zaĀ•alo doutnat, ptĀt se ovšem nechtĀ•la, ale bĀ•hem Ā•asu to v nĪ bublalo a kvasilo. Z se k manĀ•elovi chovat hĀ•Ā•e, on to vcelku toleroval. Nakonec se s tĪm problĕmem svĀ•Ā•ila svĕ nejlepšĪ kamarĀd ta to celĕ dorazila. „UrĀ•itĀ• mĀ• nĀ•kde nĀ•jakou dĀ•vku, chce se na tebe vykašlat" - a ty kec y mezi Ā•enskejma a dobrĕ rady rĀdoby kamarĀdek si dĀl dokĀ•ete pĀ•edstavit. Jo, ona to nevydejchala a pĀr dnĪ pĀ•ed polokulatĕm vĕroĀ•m svatby vyrazila k advokĀtovi kvĀ•li sepsĀnĪ nĀvrhu na rozvod manĀ•elstvĪ. Jak tak s tĪm jde domĀ•, po cestĀ• si dala nĀ•co na kurĀ•Ā• a sotva pĀ•išla, vrazila mu ho pĀ•eĀ•ist a všechno, co v sobĀ• tutlala celou tu dobu, mu Ā•ekla; a ne šlo samozĀ•ejmĀ• o penĪze. On zase na to nic, šĀhnul do aktovky, vytĀhl taky štĀ•sek papĪrku a mĀ• asi nejdelšĪ projev za jejich spoleĀ•nej Ā•ivot. „VĪš MaĀ•enko, vĀ•dycky jsi chtĀ•la ke stĀ•mĪ mĪt chat tam nĀ•kde v tĀ•ch lesĪch mezi Doksy a Mšenĕ lĀznĀ•. ChtĀ•l jsem tam s tebou strĀvit konec našeho jinak docela pĀ•knĕho Ā•ivota, starat se o pĀr zvĪĀ•atek a o vnouĀ•ata. No a tady je kupnĪ smlouva. JĀ tĀ• teĀ• jen chtĀ•l poĀ•Ā• se mnou zĪtra šla k notĀ•ce ovĀ•Ā•it podpis.." PodĪval se ještĀ• jednou na ty svoje papĪrky, dal jim hubana a pĀ•ed nĪ to všechno roztrhal, peĀ•livĀ• poloĀ•il na stĀ•l, popadnul nĀvrh na rozvod a - podepsal, Ā•e souhlasĪ. C a odešel. „JĀ tam sedĪm a furt mi to nĀ•jak nedochĀzelo", Ā•mĪka mezi slzama ta znĀmĀ. „Tak jsem tu roztrhanou smlouvu sloĀ•ila a ona fakt znĀ•la na koupi chaloupky... tam nĀ•kde, kde si mi vĀ•dycky lĪbilo a asi tak za Ā•stku, o kterĕ jsem nĀ•jak vĀ•dĀ•la. Po Ā•ase jsem se dozvĀ•dĀ•la, Ā•e to všechno pĀ•ipravoval manĀ•el s dĀ•tm dlouhou dobu a mĀ•lo to bĪt opravdu velkĕ pĀ•ekvapenĪ ke svatebnĪmu vĕroĀ•Ī. Dokonce chaloupka uĀ• byla jakĀ• takĀ• z Ā•ekalo to všechno finĀlnĀ• jenom na mĀ•. Všichni uĀ• tam byli, vnouĀ•atĀ•m se tam strašnĀ• lĪbĪ, potĀ• a taky oslĪk..." A zase zaĀ•ala Ā•vĀt a titulovat se slovy, jako Ā•e je obrovskĀ• krĀva a neuvĀ•Ā•itelnĀ• 3,14Ā•a. No, mĀ• h nezbylo, neĀ• souhlasit. SvatebnĪ vĕroĀ•Ī samozĀ•ejmĀ• strĀvila sama doma, dĀ•ti k nĪ nechodĪ, vnouĀ•ata prej uĀ• ani nep ovšem u dĀ•dy jsou furt. ManĀ•el - ten se doma neukazuje, pĀ•ijde jen obĀ•as a pomalu si odnĀ•Ī svĕ osobnĪ vĀ•ci. Pokusila se mu nĀ•kolikrĀt omluvit, ovšem on na to naprosto nereaguje (ani se mu nedĪvĪm). Tak si tak Ā•mĪkĀm - jednĪm neuvĀ•enĕm Ā•inem si znĪĀ•Ī všechno pĀ•knĕ v minulosti a budoucnost pĀ•ed tebou ... je Všude okolo seš povaĀ•ovĀna za tu nejvĀ•tšĪ krĀvu pod sluncem. A nejhoršĪ, Ā•e lidiĀ•ky majĪ pravdu. ProstĀ• - musĪš svĕmu partnerovi asi trochu vĀ•Ā•it, vono to platĪ jak v posteli, tak i v ekonomice. Tak to je konec tohoto nablĪho pĀ•ĪbĀ•hu, kterej se moĀ•nĀ• hodĪ jako pĀ•Īklad, Ā•e u Ā•ehokoliv by se mĀ•lo pĀ•emĕšlet svĕho Ā•inu a nenechat se unĕst jenom city. Franta Bouška